

Motion till riksdagen 2007/08: MJ381

av **Fredrik Malm (fp)**

Religiös slakt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kosher- och halalslakt.

Motivering

14 § djurskyddslagen innehåller ett generellt förbud mot att slakta djur utan att först bedöva. Man får därför inte tappa blodet eller vidta några andra åtgärder förrän djuret är dött. Detta innebär att kosher- och halalslakt inte är tillåtet i Sverige.

Den metod som används enligt judiska kosherföreskrifter och de muslimska föreskrifterna för halal kallas skäktning, vilket innebär att djuret slaktas genom att en rakbladsvass kniv förs i ett obrutet drag genom matstrupen, luftstrupen och halspulsådromarna. Vid kosher- och halalslakt är det utbildade slaktare som utför skäktningen. Detta innebär att djuret slaktas på ett skoningsamt sätt eftersom det dör direkt vid det obrutna knivdraget. Avgörande är att djuret inte stressas under slakten och känner så lite smärta som möjligt.

Reglerna kring skäktning kallas på hebreiska "tsaar baalei chayim" (att inte orsaka onödigt lidande för djuren). En korrekt genomförd skäktning är minst lika skonsam för djuret som en "vanlig" slakt. Det råder i grunden ingen motsättning mellan religionsfrihet och djurskydd i denna fråga.

År 1933 förbjöds skäktning i Tyskland, strax efter det att Adolf Hitler hade tillträtt makten. Skäktning förbjöds i Sverige år 1937. I alla områden där nazisterna hade makt var skäktning förbjuden. Det går därför inte att bortse från att den svenska lagstiftningen var starkt påverkad av Hitlertyskland och den nazistiska regimen. Det är endast i Norge, Schweiz och Sverige som skäktningsmetoden vid slakt är förbjuden.

Det norska förbudet infördes, precis som det svenska, under den mörkaste tiden i Europas historia, när antisemitismen var på väg att iscensätta historiens

Fel! Okänt namn på

värsta förbrytelse, Förintelsen. Det schweiziska förbudet infördes för mer än hundra år sedan, med syfte att förhindra att judar i större omfattning skulle bosätta sig i Schweiz. Detta trots att judar emanciperades i landet under andra halvan av 1800-talet.

I Sverige har vi totalförbud mot kosher- och halalslakt. Däremot accepterar vi att enskilda människor importerar kött från andra EU-länder, kött som är slaktat enligt kosher- och halalföreskrifterna. Dubbelmoralen i detta förfarande är att djurhållningen och djurtransporterna inte kan kontrolleras. Dessutom blir kostnaderna för det importerade köttet, både för staten och för individerna, betydligt högre.

I ett svenskt perspektiv är det också intressant att se på traditionella fenomen såsom älgjakt, där det jagas för nöjes skull och risken att djuret plågas när det dödas är mycket stor. Att koka kräftor och hummer levande är andra exempel. Det rimmar illa att se älgjakten som en svensk tradition värd att bevara och ta ledigt från jobbet för att delta i samtidigt som kosher- och halalslakt är förbjudet i lag.

Det är också viktigt att ett land som Sverige står upp för de minoriteter som lever här. Judar och muslimer får utstå fördomar i dag. Främlingsfientliga Sverigedemokraterna krävde i sitt valmanifest 2006 att "alla former av religiös ritualsakt skall vara förbjuden, samt att import av produkter som framställts med metoder där djurplågeri förekommer skall förbjudas". Det citerade stycket rör kosher- och halalslakt. Om ett sådant förslag skulle genomföras skulle det vara omöjligt för människor som håller kosher och halal att leva i Sverige. Sverige bör välja en annan väg och tillåta religiös slakt utan bedövning.

Frågan om religiös slakt bör ses i ljuset av religionsfriheten och den fria religionsutövningen, liksom den bör ses i ljuset av djurskydd. Här finns en obalans i dag, eftersom religiös slakt främst betraktas ur djurskyddssynpunkt. Religionsfriheten är lagstadgad i Sverige. Det bör också innebära att religiösa slaktmetoder tillåts i vårt land.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 4 oktober 2007

Fredrik Malm (fp)